

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 344/2017-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júna 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED], obaja bytom [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpených advokátom Mgr. Michalom Zemanom, Advokátska kancelária Zámecký Zeman, Medená 18, Bratislava, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 72/2012 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 626/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. júna 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“), v ktorej namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 72/2012 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 626/2014.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že k porušovaniu označených práv sťažovateľov (bod 1) malo dochádzať postupom okresného súdu v konaní o zaplatenie sumy 10 842, 01 € s prísl., ktorý rozhodol rozsudkom sp. zn. 11 C 72/2012 z 10. apríla 2014, a postupom krajského súdu, ktorému bola vec po odvolaní predložená 18. augusta 2014.

3. Sťažovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu v sťažnosti opisujú údajný prietahový procesný postup okresného súdu v uvedenom konaní a ich výhrady súčasne smerujú k tomu, že krajský súd rozhodol o opravnom prostriedku až po 32 mesiacoch od predloženia veci, t. j. 19. apríla 2017, čím podľa nich dochádza k zásahu do ich označených práv (na postup krajského súdu podali aj sťažnosť na zbytočné prietahy 6. apríla 2017, na ktorú im odpovedal podpredseda krajského súdu prípisom z 25. apríla 2017 v tom zmysle, že ich sťažnosť nie je dôvodná, pozn.).

4. Sťažovatelia v závere (v petite) sťažnosti navrhujú, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že ich základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 11 C 72/2012 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 626/2014 porušené bolo, a prikázal krajskému súdu v predmetnom konaní konať bez zbytočných prietáhov.

Súčasne sa sťažovatelia domáhajú priznania finančného zadosťučinenie spoločne a nerozdielne v sume 6 000 € a tiež náhrady trov právneho zastúpenia.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva a slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa toho ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

8. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

9. Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľov, že postupom okresného súdu a krajského súdu v označených konaniach došlo k porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a z dôvodov uvedených v bode 3.

10. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

11. Na základe skutočností uvedených sťažovateľmi v sťažnosti, ako aj z vlastných zistení ústavného súdu (dopytom na okresnom súde) nemožno považovať namietaný postup okresného súdu a ani krajského súdu za taký, ktorý by bolo možné najmä vzhľadom na aktuálny stav veci kvalifikovať ako „zbytočné prierahy“. Okresný súd vo veci samej rozsudkom rozhodol dávno pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (10. apríla 2014), a teda v danej etape konania už nemohol ovplyvniť jeho priebeh a ani porušiť základné práva sťažovateľov v bode 1. Vydaním prvostupňového rozhodnutia (dokonca v ich prospech) vykonal okresný súd všetky relevantné úkony smerujúce k nastoleniu právnej istoty sťažovateľov a svoju úlohu v tomto smere napokon splnil aj krajský súd, ktorý taktiež rozhodol o opravnom prostriedku proti prvostupňovému rozhodnutiu už 19. apríla 2017, o čom sa sťažovatelia dozvedeli z odpovede podpredsedu krajského súdu (bod 3). Okresný súd 2. júna 2017 odoslal sťažovateľom potvrdzujúce rozhodnutie krajského súdu, čiže v tejto veci v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu (8. jún 2017) už nemôže dochádzať k zbytočným prierahom, ako to tvrdia sťažovatelia.

12. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 102/05, II. ÚS 387/06, I. ÚS 420/2015) sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie tohto základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom aj krajským súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva postupom označeného orgánu verejnej moci, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

13. V nadväznosti na uvedený právny názor ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných

práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06).

14. Na tomto základe ústavný súd sťažnosť sťažovateľov po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (obdobne m. m. I. ÚS 95/2014, I. ÚS 644/2016), a preto sa už ďalšími návrhmi uplatnenými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2017